

РЕШЕНИЕ

№ 171

гр.Перник, 01.11.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ:

Слава Георгиева

при секретаря Т.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 179/2011г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на К.И***. управител на *** със седалище и адрес на управление на дейността ****против заповед № РД-14-21-368 от 08.03.2011г. на началник Областен отдел “КД-ДАИ”, гр. Перник. Със заповедта е наложена принудителна административна мярка изразяваща се във временно спиране от движение на автобус марка “Ф*** собственост на “П*** чрез сваляне на предна табела с регистрационния номер и отнемането и заедно с документа удостоверяващ регистрацията на превозното средство, както и документите свързани с извършвания превоз. Жалбоподателят излага две групи съображения, които водят до отмяна на оспорваната заповед. Исква прогласяване нищожност на заповедта и алтернативно прави искане за отмяната ѝ като незаконосъобразна. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата оспорва основателността на жалбата и моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Представя писмени бележки, в които подробно излага съображения касателно вида на осъществявания при проверката превоз и правомощията му да издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки при констатиране на извършено нарушение на закона за автомобилните превози. Въз основа на това счита, че е спазил административно производствените правила при издаването на оспорваната заповед, както и се е съобразил с целта на закона, а именно преустановяване на нарушенията свързани с нерегламентиран превоз на пътници.

Заинтересованата страна “Порше лизинг БГ”ЕООД, чрез процесуалния си представител поддържа становище за основателност на жалбата. В писмени бележки доразвива съображенията си и излага доводи, че заповедта е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена. Не претендира разноски.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С влязло в сила определение № 11827 от 26.09.2011г., постановено по АД №

11958/2011г. състав при Върховния административен съд на Република България е приел, че за настоящия жалбоподател "Т*** е налице пряк и непосредствен правен интерес от обжалване на настоящата заповед и същият е заинтересовано лице да я оспори. С оглед на това и съгласно чл. 297 от ГПК съдебният акт е задължителен, поради което делото следва да се разгледа по същество.

На 08.03.2011г. служители на областен отдел на КД-ДАИ са извършили проверка на автобус марка *** по Закона за автомобилните превози. В момента на проверката превозното средство е управлявано от водача Р.Р.*** Проверяващите са констатирали, че водача на автобуса извършва обществен превоз на пътници по автобусна линия Перник-София под формата на случаен превоз. На водача е съставен акт за установяване на административно нарушение № 115783 от 08.03.2011г. за така описаното нарушение, което е квалифицирано като такова по чл. 96а от ЗАвП. Въз основа на АУАН е издадена и оспорваната в настоящето производство заповед.

С оспорваната заповед административния орган е приел, че Р.Р.*** извършва обществен превоз на пътници с автобус, собственост на "П*** по автобусна линия гр. Перник-гр. София под формата на случаен превоз. Приел е, че е налице правно основание за налагане на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" от ЗАвП, според който състав органите на автомобилната администрация, за преустановяване на административни нарушения могат временно да спират от движение МПС, с което се извършва обществен превоз на пътници под формата на случаен превоз до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение. С оглед на това е разпоредено временно спиране от движение на МПС, свалянето на преден регистрационен номер, отнемане на документ за регистрация и на документите за извършвания превоз. Определена е парична гаранция в размер на 500лева и е разпоредено автомобила да домува на платен паркинг в гр. Перник. Заповед № РД-14-21-368 от 08.03.2011г. на началник областен отдел КД-ДАИ е връчена на Р.Р.***, водач на автобуса. Още същия ден-08.03.2011г. гаранцията е внесена от наредител "Т*** по посочена от административния орган банкова сметка и на водача е върнато свидетелството за регистрация и регистрационната табела на автобуса.

Така описаната фактическа обстановка се възприема от приетата и приложена административна преписка, както и от събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства.

Съдът приема, че жалбата на "Т*** е процесуално допустима. От административната преписка е видно, а и не се оспорва от административния орган обстоятелството, че заповедта не е връчвана нито на настоящия жалбоподател, нито на заинтересованата страна собственик на МПС-то, нито пък тези страни са уведомени по някакъв начин за започналото административно производство по налагане на принудителни административни мерки. Заповед № РД-14-21-368 от 08.03.2011г. на началник областен отдел КД-ДАИ е оспорена в срок по административен ред пред Изпълнителния директор на "Автомобилна администрация" гр. София от "Т*** и от Р.Р.***. С мотивирано решение № РД-14-21-368 от 01.04.2011г. по-горестоящия административен орган е приел, че е налице основание за налагане на принудителни мерки по ЗАвП, поради което е отхвърлил жалбата като неоснователна. По преписката липсват доказателства, кога, как и по какъв начин са уведомени заинтересованите лица за решението, но с оглед депозирането на жалбата против оспорваната заповед на 15.04.2011г. пред областен отдел КД-ДАИ в срока по чл. 149 от АПК и с оглед претенцията за нищожност на акта, то съдът я приема за процесуално допустима.

След като по административен ред жалбата е отхвърлена, на оспорване пред съда, съгласно чл. 98, ал. 2, пр. последно и чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК подлежи

първоначалният административен акт, а именно заповедта на началник ОО"КД-ДАИ", гр. Перник.

Съдът приема, че жалбоподателят "Т*** има правен интерес да оспорва заповедта. Той черпи права от договор за финансов лизинг № 02810 от 30.04.2008г., по който е страна и има задължения по съхраняването и стопанисването на спряното от движение моторно превозно средство и е в облигационни отношения със собственика на вещта.

По основателността на жалбата: разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган. Приложена е заповед № РД-01-736 от 19.12.2009г. на изпълнителния директор на "Автомобилна администрация", с която са упълномощени началниците на областни отдели при "КД на ДАИ" да налагат принудителни административни мерки по чл. 106 и чл. 106а от ЗАВП. Заповедта е издадена в законоустановената писмена форма. Същата съдържа мотиви, както фактически, така и правни основания за постановяването на акта. С оглед на това се налага убеждението, че административният орган е изследвал всички обстоятелства, относими към административното правоотношение, и е приел, че са налице предпоставките визирани в ЗАВП за налагане на принудителна мярка.

По делото жалбоподателят твърди и представя доказателства, че е страна по договор за осъществяване на специализиран превоз. Договора е сключен на 20.03.2009г. между жалбоподателя и кмет на с. Черна гора, общ. Перник. Към преписката е приложен и пътен лист на процесното МПС за 08.03.2011г., в който е отразено, че автомобила е осъществявал обществен превоз по предварително обявен маршрут, с точно фиксирано часово разписание. Видно от пътния лист е, че водача е изпълнявал транспортни курсове по маршрут от кв. Калкас до гр. София. Не са ангажирани доказателства, че е осъществяван превоз по маршрут с. Черна гора до гр. София, какъвто е предмета на договора за специализиран превоз. Съдът констатира, че съгласно пътния лист автобусът е следвало в 8.00ч. да е в кв. Калкас. Отделно от това Наредба № 33 от 3.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България регламентира организацията на специализирания превоз на пътници. Изменения и допълнения са обнародвани в ДВ бр. 13 от 11.02.2011 г., като нормативно е променена организацията на специализирания превоз. Съдът приема, че към дата на извършване на проверката жалбоподателят не е разполагал със сключен договор по реда на чл. 61 и с подписано от двете страни по договора за превоз разписание, което да е съгласувано с областния отдел "Контролна дейност - ДАИ" по месторегистрация на превозвача. Не са ангажирани други доказателства посочени в описани в чл. 61 и следващите от наредбата, необходими за извършването на специализирания превоз както пред административния орган, така и пред настоящия състав. Поради тези се налага убеждението, че на 08.03.2011г. жалбоподателят не е осъществявал специализиран превоз на пътници.

По делото бяха разпитани две групи свидетели. Свидетелите на страната на жалбоподателя установиха по несъмнен начин, че на 08.03.2011г. около 8.00ч. са били в посочения автобус, които е управляван от техния познат Р**. При качването в автобуса на спирката в с. Драгичево са заплатили цена и шофьорът им е издал касов бон. Автобусът е идвал от гр. София. И двамата свидетелстват, че автобусът е спирал на всички спирки, където са се качвали и слизали хора. Карти за специализиран превоз не са имали. Свидетелстват също, че МПС-то е било спряно след спирката на "Пашов" в посока "Била" към центъра на гр. Перник, която посока не е за с. Черна гора, нито за кв. Калкас. И двамата не са обърнали внимание колко са проверяващите, които са се качили в автобуса. Свидетелят С.*** посочва, че на автобуса е имало табела "Специализиран превоз". Така дадените свидетелски показания съдът ги възприема и

въз основа на тях приема, че на 08.03.2011г. е извършван случаен превоз на пътници по редовна автобусна линия. С оглед на това оплакванията развити в жалбата касателно извършването на специализиран превоз се явяват неоснователни. По делото също бяха допуснати по искане на ответната страна двама свидетели. Свидетеля П.*** установи, че на въпросния автобус е имало табела София-Перник. При проверката водачът на автобуса е представил договор с кмета на с. Черна гора, но същият не е ценен, с оглед на промените в наредба № 33, а маршрутното разписание не било заверено от органите на контролната инспекция. Отделно от това никой от пътниците в автобуса нямал карта за специализиран превоз. Свидетелят е категоричен, че от мястото, където е спрял за проверка автобуса не може да се изпълни маршрут до кв. Калкас, респ. до с. Черна гора. Свидетелските показания на Г.*** не се ценят, тъй като последният е работник в конкурентна на жалбоподателя фирма, а непосредствено на светофара в кв. "Овча купел" към бул. "Цар Борис" е възприел единствено движещ се в посока гр. Перник бял микробус с табела София и счита, че същият този микробус е спрял от органите на ДАИ на Пашов. Тези свидетелски показания по никакъв начин не внасят яснота в разглеждания казус и поради тази причина не се и кредитират.

По делото са приложени съгласувани с община Перник разписания за специализиран превоз на пътници от с. Черна гора до гр. София, от които се установява по несъмнен начин, че в момента на проверката автобуса е следвало да бъде в гр. София, а не в гр. Перник.

В съдебно заседание проведено на 27.05.2011г. процесуалния представител на жалбоподателя е заявил, че не оспорва констатациите в акта за установяване на административно нарушение. Видно от молба от 13.10.2011г. депозирана по делото жалбоподателят е направил изявление, че е оттеглил пълномощията на представляващия го по делото адвокат, но извършените до момента действия остават в сила. С оглед на това съдът приема за безспорно, че страните не оспорват издадения акт за установяване на административно нарушение послужил за издаване и на оспорваната заповед. Налага се убеждението, че на 08.03.2011г. действително е извършван обществен превоз на пътници под формата на случаен по редовна автобусна линия Перник-София. Случайни автобусни превози по смисъла на пар. 1, т. 24 от ДР на ЗАвП са превозите на предварително определена група пътници без промяна в състава на групата от началния до крайния пункт по предварително заявени условия. От констатациите отразени в АУАН, от пътния лист и от свидетелските показания безспорно се установява, че е извършван обществен превоз на пътници по автобусна линия София-Перник под формата на случаен превоз. Доказателствата и твърденията, че е извършван друг вид превоз, не се споделят, поради което изводите направени от административния орган се възприемат от настоящия състав. Акта за установяване на административно нарушение е издаден на 08.03.2011г., за това, че е извършен превоз на пътници по автобусна линия под формата на случаен, което е нарушение на ЗАвП. За преустановяване на административните нарушения ЗАвП дава възможност на административния орган да наложи ПАМ "временно спиране от движение" на МПС, което извършва обществен превоз на пътници по автобусни линии под формата на случаен превоз, съгласно чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" от ЗАвП, като на основание чл. 106а, ал. 2, т. 1 се сваля предната табела с регистрационен номер и се отнема заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство. В конкретния случай няма данни контролните органи да са отнели документите за извършвания превоз, така както е упоменато в оспорваната заповед, но тази неточност не се отразява на крайния резултат.

Акта за установяване на административно нарушение е издаден на 08.03.2011г., за това, че е извършен превоз на пътници по автобусна линия под формата на случаен,

което е нарушение на ЗАвП. На същата дата е издадена и оспорваната заповед и е внесена и определената от административния орган гаранция. Реално автобуса не е бил спиран от движение, с оглед на което не са били и причинени реални вреди. Съгласно чл. 106а, ал. 5, т. 3 от ЗАвП платената гаранция може да се възстанови едва след отмяна на наказателното постановление, като изрично е предвиден редът. При този изход на спора и при липса на доказателства за издаване, респективно отмяна на наказателното постановление, искането за възстановяване на определената и внесена гаранция се явява процесуално недопустимо.

Предвид изложените съображения, настоящия състав приема, че обжалваната заповед е валиден административен акт, постановен от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на материалния закон и в съответствие с целта на закона, а именно преустановяване нарушенията по ЗАвП. С оглед на изложеното подадената жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на "Т***, със седалище и адрес на управление на дейността ***, представлявано от К.И***. против заповед № РД-14-21-368 от 08.03.2011г. на началник Областен отдел "КД-ДАИ", гр. Перник.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

Съдия:/п/